

„Áldom az Urat mindenkor dicséretet
mindig ajkamon van” 34. zsoltár.

EMMAUS

gyülekezeti hírlevél
XI. évfolyam 1. szám, 2015. április 6.

Emlékezzetes vissza!

„Mit keresitek a holtak között az élő? Nincs itt, hanem feltámadt. Emlékezzetek vissza, hogyan beszélt nektek, amikor még Galileában volt: az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és megfeszíttetnie, és a harmadik napon feltámadnia. Lk.24,5-7

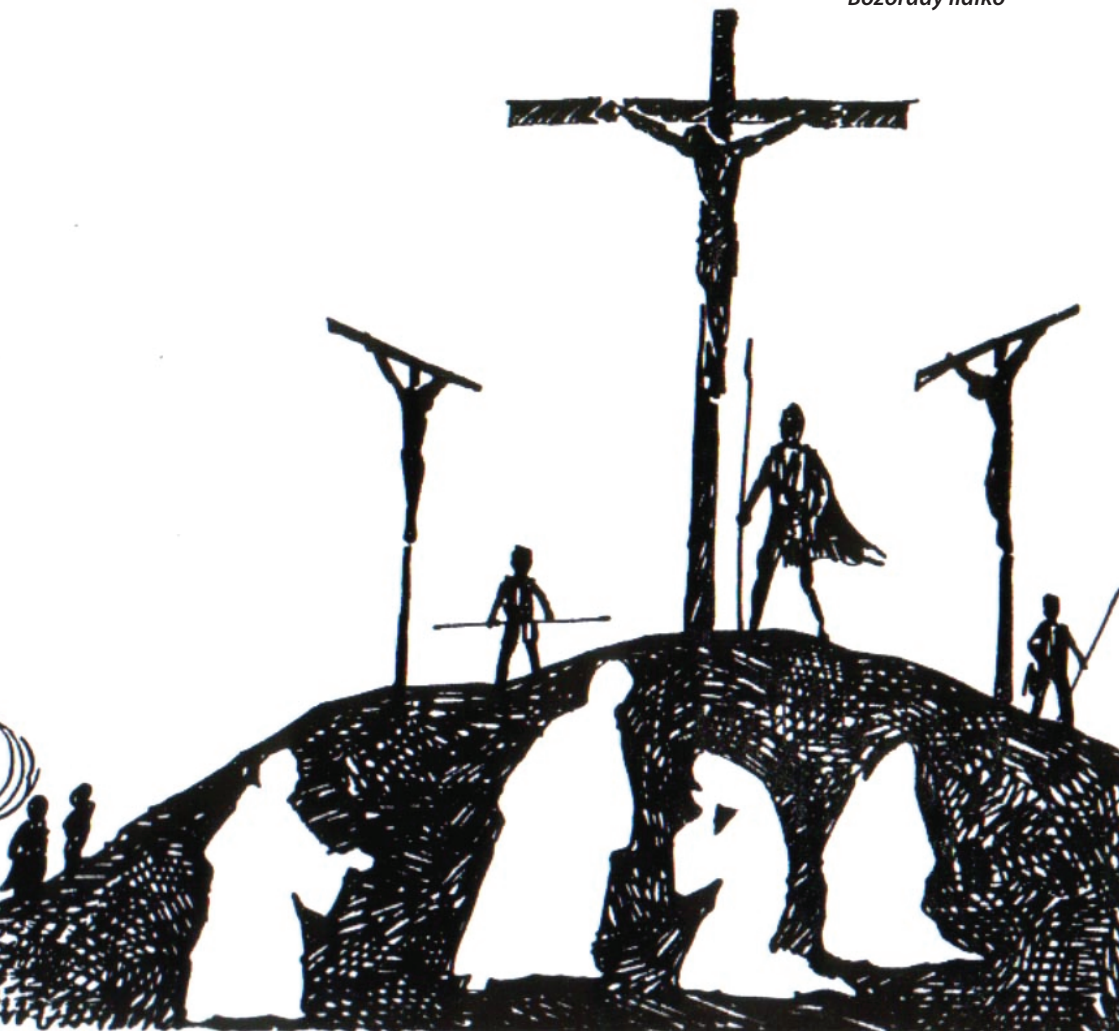
A passió Jézus halálával lezárul. Temetéséről egy hűséges követő, arimátiai József gondoskodik, aki elkéri Pilátustól a testet. Húsvét hajnalán, a hét első napján, a Jézust gyászoló asszonyok-ahogyan illik- illatszerekkel sietnek a sziklásir felé. Mindenki a szokásoknak megfelelően, csendben teszi a dolgát. A szeretett Mestert megfeszítették, a törtéteken változtatni úgysem lehet. A sírbolt elé érve azonban a követ elhengerítve találják, Jézus teste pedig nincs ott.

Tanácstalanságukat rémület váltja fel, amikor az angyalok megszólítják őket: „Mit keresitek a holtak között az élő?” (...) Néhány pillanat alatt lett valósággá számukra mindaz, amiről eddig csak hallottak. Éveken, hónapokon át figyelték Jézus szavait, végül azonban csak arra emlékeztek, ami nekik akkor és ott fontos lehetett. Pedig háromszor is hallhattak arról, hogy az Isten Krisztusának meg kell halnia, de a harmadik napon fel kell támadnia, mert ez a mennyei Atya akaratja. Érdemes megállnunk és megvizsgálunk, mennyire nyitott a mi szívünk az ige teljességének a befogadására? Komolyan vesszük-e, hogy Jézus él és jelen szeretne lenni az életünkben? Nem vagyunk-e rossz helyen, mint azok az asszonyok, akik a legjobb szándékuk szerint búcsúzni indultak az Isten Fiától? Engedjük-e, hogy a földre szegezett tekintetünket az élő Jézus irányítsa a mennyei cél felé? Isten az angyalokon keresztül üzen, felráz a megszokásból, az egykedvűségből, a gyászból, a kilátástalanságból és azt mondja: „Emlékezzetek vissza, hogyan beszélt nektek...”

Szomorú, amikor valaki a sérelmeit, az őt ért igazságtalanságokat sorolja, vagy csak arra emlékszik, amiben sikeres és eredményes volt. Érdemes megvizsgálunk az emlékeinket is Isten ígéjének a mérlegén, hogy rendezhessük, ami megoldásra vár és letegyük mindazt, ami elválaszt a megbékéléstől bennünket. Az ő jelenlétében ismerhetjük meg igazán a szívünket és az indulatainkat.

A feltámadás-hitnek következménye van. Ezt látjuk, amikor az asszonyok visszaemlékeznek Krisztus ígéretére és elindulnak, hogy bizonyosságot tegyenek az igazságról. A döntő pont mindig az, hogy hogyan fogadjuk az evangéliumot, Krisztus szorongató szeretete vajon engedelmességre indít-e bennünket? „Én nem feledkezem meg rólad, íme tenyerembe véstelek téged”- mondja a vigasztaló Atya nekünk, feledékeny tanítványoknak, hogy higgyük és lássuk, neki gondja van ránk! A legdrágábbat áldozta fel értünk, hogy életünk legyen és az ő kegyelme ma is árad ebben a világban. Legyőzi a gonosz hatalmát, bűnbocsánatot és új életet ad mindenkinek, aki hittel kéri tőle. Ezért lehet Krisztus tanítványa megelégedett és boldog ember akkor is, amikor látszólag nincs oka rá. Jézus mindazoknak, akikkel találkozik feladatot ad és képessé is teszi a feladat elvégzésére. Ehhez pedig nem vallásos felszínre, hanem nyitott, áldozatkész szívre van szükség és ő bőkezűen megáld mindenkit, aki a nevét segítségül hívja.

Bozorády Ildikó

Ima Krisztus teste és vére vételekor

*Imádlak áhitattal, Istenem, Rejtelem,
Aki e kenyérben rejtve vagy jelen.
Néked egész szívem átadja magát,
Veled egyesülve veszi önmagát.*

*Szem, ízlés, tapintás megcsalódhatik,
De a hallás Terólad hittel biztosít.
Hiszem, amit hinni Isten Fia szab:
Igédnél - Igazság - mi van igazabb?*

*Isten-volta ott fenn rejtve volt a fán.
Itt ember-arcát is rejti még talány.
De én mind a kettőt, vallhatom.
S kérem, amit kér a bűnbánó lator.*

*Sebeid Tamásként látnom nem lehet,
Mégis Istenemnek vallak Tégedet.
Add, hogy egyre jobban hinni tudjalak,
Tebenned reméljek, Téged vágyjalak,*

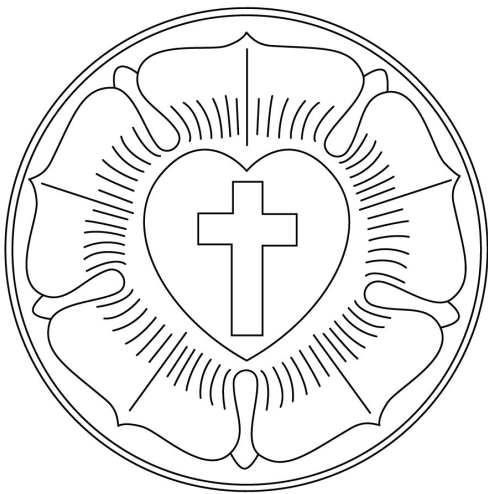
*Krisztus halálára emlékeztető
eleven kenyér, és embert éltető,
add, hogy éljen lelkem belőled csupán,
s jó ízét többé ne veszítse szám.*

*Kegyes Megváltóm, Uram, Jézusom!
Szennyes vagyok, Szennyem véreddel mosom,
melyből elég volna egy csöpp, hullni rá,
világ minden bűnét meggyógyítaná.*

*Jézus, kit titokba-fedve látlak itt,
mikor lesz, hogy szomjas szívem jóllakíkj?
Hogy majd fátyol nélkül nézve arcodat,
lelhem szent fényedben boldogságomat.*

Aquinói Tamástól

Szinte hihetetlen, hogy már húsz éves közvetlen kapcsolat köt az Evangélikus Kossuth Gimnáziumhoz, de el kell hinnem, hiszen a számok nem hazudnak. 1995 augusztusa, bizony már húsz éve lesz a nyáron. Ez a dátum nagy változást hozott az életembe, s nem elsősorban azért mert vezető lettem - bár ez is nagy dolog volt 36évesen -, hanem mert újra éledt a gyülekezettel való kapcsolatom is, mely a gyerekkori emlékekre épült és az akkor megerősödött gyökereken táplálkozva hamarosan megerősödött. Ebben sokat segített, hogy bármelyik gyülekezet tagjaival és lelkészeivel találkoztam, „régis ismerősként,” köszöntöttek, örömmel érdeklődtek és segítettek ha erre volt szükség.

A két évtized alatt a gondviselésnek köszönhetően volt lehetőségem fejlődni és fokozatosan belenőni a feladatokba. A kezdetekben a Luther kollégium vezetőjeként egy kisebb, 100 fős közösségben vitathatatlanul könnyebb volt megtanulni a vezetést és felnőni az egyházi iskola vezetőivel szembeni kettős elvárásnak. Akkor, 1-2 kollégát kivéve, jóval fiatalabb voltam a többi kollégától, de mivel kölcsönös tisztelettel voltunk egymás iránt, nekik köszönhetem (Nádorvári Béla, Szilágyi Lászlóné, Bremzay Józsefné), hogy négy év múltával a gimnázium vezetője lettem. Nagy családként élt együtt annak idején a Béla utcán (a mai óvoda helyén) tanár, diák és konyhai dolgozó. Mindenki személyesen ismert mindenkit, és mindent tudtunk egymásról, nem volt nehéz tapasztalatokat gyűjteni, ellesni a bölcsességet, megismerni a tanulók sokoldalúságát és megtapasztalni, hogy a szülőktől is lehet tanulni. Utólag már érdekes emlékek, annak idején nagyon nehéz nevelési helyzetek, néha megoldhatatlannak tűnő fegyelmi problémák jó leckeként megedzettek bizonyos vezetői szituációk kezeléséhez. A kollégiumi közösséggel szoros kapcsolatba tudtunk kerülni a gyülekezettel, hiszen gyakran jártunk a bibliaórára, a különböző sorozatokra és szolgáltunk a vasárnapi Istentiszteleteken is.

Az elköszönés alkalmán ettől a közösségtől kaptam azt az ígét, melyet azóta is igyekszem a munkámban érvényesíteni, és ami szerintem egy keresztyén vezető jellemzője kell, hogy legyen. **„...A királyok uralkodnak népeiken, és akik hatalmuk alá hajtják őket, jótevőknek hívatják magukat, Ti azonban ne így cselekedjetek, hanem aki a legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint a legkisebb, és aki vezet, olyan legyen, mint aki szolgál...”** (Lukács ev. 22. 25-26.)

Mára már több mint tizenöt éves gimnáziumi tapasztalatot szerezve nap, mint nap rádöbbenek, hogy még mindig van mit tanulni, de tudom, hogy minden pillanat

kegyelmi ajándék, és a gondviselés a legbiztosabb kapaszkodónk. Megnyugtató érzés, hogy olyan tantestülettel szolgálók akik a szeretettől, a mások iránti tisztelettől vezetve végzik feladatukat.

Egyházi iskola lévén igényként jelenik meg tanároknál és diákoknál, tudatosan vagy önkéntelenül a lelki életünkre való figyelés. Ezt a kezdetekben Bozorády Zoli bácsi segítségével oldottuk meg, de éreztük, hogy többre, állandó lelkeszi jelenlétre lenne szükség. Ezért harcoltunk az iskola lelkészért. Az elsők között voltunk tíz évvel ezelőtt, akik iskolalelkészt kaptak. Azóta megoldott a lelki élet vezetése, s ami még fontosabb a lelki gondozás megvalósítása. A csendes napok szervezésébe bevonjuk a környezetünkben dolgozó evangélikus lelkészeket, akik nagy szolgálatot tesznek ezzel. Az evangélikus gyülekezetek és intézmények körében tanulóink ünnepi szolgálataikkal újra és újra jelen vannak már sok év óta. Az utóbbi években ez a kapcsolat rendszeresebbé és sokoldalúbbá válik a tanulók közösségi szolgálatainak köszönhetően. Nagyon jó érzés, hogy ezt a feladatot odaadóan és megelégedést kiváltva végzik.

A legnagyobb örömünk és büszkeségünk, hogy megújulhatott a gimnázium épülete kívül és belül. Ennek a beruházásnak harmadrészét a saját megtakarításaiból maga a gimnázium tudta fedezni.

Örömmel tapasztalom bármely gyülekezet tagjaival való találkozáskor, hogy ismerik a Kossuth Gimnázium tanulóit, odafigyelnek szerepléseikre, jelenlétükre, s mindezt velem mint igazgatóval megosztják. Úgy gondolom, hogy nagyon jó úton vagyunk abban a tekintetben, hogy evangélikusként büszkén éljük meg az evangélikus gimnázium tanulóinak "sikereit". Így lehet a mára már Nyíregyházán is kicsiny egyházunk egy, az evangélikus egyház, melynek építését és értékét a gimnázium tanárai és diákjai ennek a testnek a tagjaiként szolgálnak.

Tar Jánosné

Lényege szerint mi a szentvacsora? Ennek megértése végett vissza kell helyezkednünk annak az estének légkörébe, melyen Krisztus Urunk a szentvacsorát szerezte és gondosan figyelünk arra, amit akkor mondott és tett. Erről nem kevesebb mint négyféle, egybehangzó, kétségkívül hiteles értesülésünk van. *Máté 26, 26-30; Márk 14, 22-26; Luk. 22, 19-20; I. Kor. 11, 23-26.* (János evangélista nyilván föltételezi a már bevett szokássá vált szentvacsora szerzésének ismeretét s inkább olyan dolgokat közöl, melyek a három első evangélium közlemé-nyeit kiegészítik. A szentvacsorára nézve Jézus kapernaumi nagy beszédé-nek közlésével egészítette ki a többi evangéliumokat. Ján. 6.) Jézus az utolsó estén van együtt tanítványaival. Tudja, mi vár rá. Tudja, hogy ellenségei, a papi fejedelmek visszavonhatatlanul elhatározták halálát. De tudja azt is, hogy ennek, ha bekövetkezik, milyen leverő hatása lehet tanítványaira, milyen megsemmisítő hatása hitükre. Egy kétségbeejtően szörnyű ellentmondás tárul föl előttük Jézus istenfiúsága, messiási királyi küldetése között egyfelől és csúfos veresége, szégyennel teljes kereszthalála között másfelől. Ha a tanítványok, ha Jézus hívei ennek az ellentmondásnak a súlya alatt végleg összetörnek, ez nemcsak a Krisztusban való hitnek, de az élő Istenben való hitnek is végét jelenti, mégpedig nemcsak a tanítványokra nézve, hanem általában és gyökeresen. Akkor - egy kis nyiladozás után — végkép bezárul az ég a földi világ fölött. Akkor hazugsággá válik minden, ami eddig isteni kinyilatkoztatás számba ment, Isten örök némaságba burkolódzik s az emberiség örök sötétségben botorkál az élet rögs, viharos útján . . . Azt a kínos ellentmondást, mely Jézus istenfiúi, messiási királyi igénye és a csúfos kereszthalálban végződő földi sorsa között fennforog, azt az Istenhez való viszonyunk gyökeréig ható válságot, melyet ez az ellentmondás magával hoz, Jézus azzal oldja föl, hogy megmutatja: az ő szenvedése és halála messiási életművének nem kudarcát, hanem tulajdonképpeni végrehajtását jelenti, nem vereség, hanem diadal, a megbocsátó, új életet adó, megváltó kegyelem diadala a bűn és a halál fölött. Jézus már előbb is szólt arról, hogy a jó pásztor életét adja a juhokért, szólt arról, hogy nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon és adja az ő életét váltságul sokakért. Most, az utolsó estén, nem tanít, nem pusztán szóval vigasztalja a vele együtt a végsőre készülő tanítványait, nem ad elméleti oktatást sem bekövetkező haláláról, sem arról, amit tenni készül, hanem egyszerűen cselekszik, cselekszik szóval és beszél cselekedettel. Miután a Mózes rendelése szerint szokásos páska-vacsorát elköltötte tanítványaival, a kéznél levő kovásztalan kenyérrel és borral szerzi a szentvacsorát. Megtöri az imádsággal megáldott kenyeret s a mindnyájunktól jól ismert szavakkal tanítványainak osztja. Hasonlóképen a kehellyel is. Mit jelent ez a tanítványok számára? Elsősorban azt, hogy Jézus nem mint a vak sors hajótöröttje hal meg, hanem Isten üdvösséges és saját engedelmes akaratából mint az Istennek ama báránya, aki hordozza és elveszi a világ bűnét. Halála áldozati halál, melynek gyümölcse bocsánat, élet, üdvösség. A szentvacsora Jézus áldozati halálának gyümölcset teszi a tanítványok, a hívek sajátjává. Azért mondja Pál apostol: Valahányszor eszitek e kenyeret és isszátok

e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, míg nem eljövend. I. Kor. 11, 26. De még ennél többet vagy ezzel együtt mást is jelent a szentvacsora elsősorban a tanítványokra nézve. Jézus és tanítványai tudják, hogy meghitt körükben utoljára vannak együtt. Elérkezett az óra, amikor „a vőlegény elvétetik” barátaitól. Máté 9, 15. Az elválás, a búcsúzás fájdalma fekete fátolként borul a tanítványok lelkére. Mi következik most? Az elválással vége mindennek? Vége a Mesterrel, az Úrral való közösségnek, mely a hozzá csatlakozás óta életük egyetlen értelme, egyetlen értéke, reménye és boldogsága volt? Nem, mondja az Úr a szentvacsora szerzésével, — az a közösség közte és az övéi között nem szakad meg kereszthalálával, sőt csak most és ezentúl válik igazán teljessé, annyira teljessé és bensővé, mint még soha eddig. A „vőlegény” csak látszólag vétetik el barátaitól, valósággal megtartja velük mennyegzői lakomáját, előre véve az Isten országa beteljesedésének örömnépét. Máté 26,29: Luk. 22, 15—18. A kenyér a legközönségesebb „mindennapi” táplálék. A bor az ünnepi öröm kifejezője és indítója. A Teremtő „jó adománya” mindegyik. Zsolt. 104, 15. Krisztus Urunk azon az utolsó estén ezeket az egyszerű, Isten-adta természeti adományokat emeli ki és ruházza föl páratlan jelentőséggel, amikor cselekvő, áldó kegyelmének eszközeivé avatja. Amint a kenyér és a bor eggyé válik az emberrel s annak életét, erejét fenntartja és gyarapítja, úgy egyesül a szentvacsorában Krisztus az övéivel és válik számukra a kenyér és bor formájában az ő teste és vére életföntartó erővé, életnek, örök életnek ételvé és italává. De mindez a kereszthalálon át: amint a kenyeret megtörik és szétesztják, úgy adatott miértünk halálra a Krisztus teste és amint a bor ömlik, úgy ontatott ki a mi húsvéti bárányunk vére bűnök bocsánatára. Erre utal előre amaz utolsó estén a tanítványoknak adott szentvacsora.

De mind ennek a jelentése csak Krisztus feltámadásával és megdicsőülésével válik teljessé. A szentvacsora is részt vesz az Úr feltámadásának és megdicsőülésének menetében és csak ezen a réven válik többé a tanítványoknak adott búcsú- és emlékvacsoránál, válik a Krisztus híveinek közkincsévé, a megdicsőült Krisztussal való legbensőbb közösségünk zálogává és közvetítőjévé.

D.Dr.Pröhle Károly

Gyülekezeti Programok

Ünnep istentiszteleti rend

Húsvét első napja	7 óra	húsvét hajnali áhítat
Húsvét első napja	9 óra	úrvacsorai istentisztelet
Húsvét második napja	9 óra	úrvacsorai istentisztelet

Bodrogkeresztúri nyári alkalmak

Július 12-17-ig serdülő csendes hét

Június 28-Július 03-ig csendes hét felnőttek számára

*Az serdülő hét költsége 13.000 Ft/fő/hét,
a felnőtt hét költsége 15.000 Ft/fő/hét.*

*A díjak csak a szállást és az étkezési költséget foglalják magukban.
Lehetőség van részletfizetésre, amit Papp Lászlónál lehet megtenni.
Az indulás időpontjáig kell befizetni a teljes összeget.*

Gyülekezeti hírek

Isten színe előtt házasságot kötöttek:

Dallman Anett és Kósa Tibor kérték házasságukra Isten áldását

"Ezért elhagyja az ember apját és anyját: és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté, úgyhogy ők többé már nem két test, hanem egy. Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza." Mk 10,7-9

A feltámadás reménységében temettük el:

Kósa József, Gönczi György, özv. Simkó Andrásné, id. Martinovszky István, Póta József, Nagy Mihályné, Jenei Csaba, Királyi Pálné, Mészáros Jánosné, Nagy Rozália, Aranyász Jánosné, Havacs János, Lipták Béláné, Szilágyi József, Márkus Péterné, Droppa Jánosné testvéreinket.

Jézus mondja: "Ne nyugtalanodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben és higgyetek én bennem!" Jn. 14,1

Az elmúlt időszakban a keresztség szentségében részesült:

Katóné Szuetta Rita, Szuetta Vivien, Bartha Eliza Zsuzsanna, Jancsurák Szabolcs József, Benke Máté

„Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni, aki pedig nem hisz, elkárhozik.” Mk 16,16

Kérjük adója 1 százalékalval támogassa egyházunkat és az Emmausért alapítványt!

Evangelikus Egyház: 0035

Emmausért alapítvány: 18811104-1-15

Elérhetőségeink: 4400 Nyíregyháza, Korányi F. u. 160/A.

Telefon: 06-20-8243085, Fax: (42) 595-469,

E-mail: emmaus@lutheran.hu, www.emmaus.hu